

روایت محمد عطریانفر از شرایط جامعه و مواجهه با مردم باید کار مضاعف کنند

مردم نباید تصور کنند در آستانه جنگ جدید قرار دارند

پژشکیان و دولتمردانش باید کار مضاعف کنند

یک فعال سیاسی اصلاح طلب در خصوص مسیر پیش روی دولت پس از فعال شدن مکانیسم ماشه اظهار داشت: در حوزه دفاع سرزمینی، نیروهای مسلح تکلیف جدی دارند و بیشترین بار مسئولیت را برای دفاع از صیانت مردم و تمامیت ارضی کشور بر عهده دارند. در حوزه داخلی که دولت ماموریت جدی پیدا می‌کند، دولت دو حوزه را باید پوشش بدهد. بر اساس اولین تکلیف ذاتی که بردوش دولت است، باید با ظرفیت‌های در اختیار مثل وزارتخانه‌ها، سازمان‌ها و توان اقتصادی که از طریق فروش نفت و مالیات ستانی به دست می‌آورد، نظام معیشتی مردم را مدیریت کند. در کنار این تکلیف ذاتی، برخی مسائل غیراقتصادی بر عهده دولت است که مردم از طریق نهاد‌های مسئول مرتبط با دولت، پیام‌های امنیت بخش و آرامش بخش دریافت کنند. اقتصاد نیوز نوشت: محمد عطریانفر گفت: مردم نباید تصور کنند در آستانه یک جنگ مجدد قرار دارند. وزارتخانه‌هایی که تکالیف غیراقتصادی دارند مثل وزارت اطلاعات، کشور و نهادهای آموزشی، دستگاه‌های آموزش عالی و آموزش و پرورش باید حس خوب را منتقل کنند و جنبه دفاع سرزمینی، دلبستگی ملی و علاقه به کشور را احیا کنند. این تکلیف هم بر عهده دولت قرار دارد. وی افزود: ماموریت دیگری در دولت تعریف می‌شود که تنها به عهده دولت نیست بلکه نهاد‌های واسطی وجود دارند که دولت هم جزو آن است؛ مثل شورایعالی امنیت ملی یا شورای‌های متکثری که برای امر حاکمیت تشکیل شده‌اند و دیگر دستگاه‌ها هم در آن نظارت دارند، مانند نهاد صداسوسیاما که دولت در آن نقشی ندارد اما می‌تواند نقش آفرینی کند. این نهاد‌ها باید منسجم با هم کار کنند و از آنها یک صدای واحد شنیده شود. این شرایط گذار است و باید به خوبی آن را طی کنیم؛ همه یکپارچه عمل کنند و تفرقه دیده نشود. این عضو شورای مرکزی حزب کارگزاران سازندگی بیان کرد: از جمله مصیبت‌هایی که بر سر ماست، نهاد مجلس است. برخی مجلس‌ها، احساسات شان در شرایطی غلیان می‌کند و با رفتارهای افراطی و رادیکال مشکل درست می‌کنند. این‌ها باید بداندند کشور در شرایط عادی نیست و حق ندارند سیاستی در پیش بگیرند که دلالت بر تضعیف دولت و دیگر ارگان‌های کشور شود و پیام متفاوتی از مجلس داده شود. این موضوع جزو ماموریت‌های رئیس مجلس است که نماینده‌ها کنترل شده اظهارنظر کنند. وی ادامه داد: از سوی دیگر، باید با مردم گفت‌وگو شود که ابعاد شرایط فعلی را برای مردم بیان کنند. نباید حس شود اگر با مردم گفت‌وگو نشود بهتر می‌توانیم مدیریت کنیم. اتفاقا اگر مردم نسبت به شرایط توجیه شوند با حاکمیت همراهی می‌کنند.

● تعیین هدف

محمد عطریانفر در خصوص زرمه استیضاح برخی وزرا از سوی مجلس تصریح کرد: ابتدا باید هدف مان را روشن کنیم و ببینیم هدف چیست. هدف در شرایط فعلی این است که دغدغه‌های مردم کم شود، احساس نگرانی نداشته باشند و تصور نکنند سقف آسمان می‌خواهد روی سرشان خراب شود. این جزو تکالیف مشترک همه مسئولان است. در این رابطه با وزیر ناوشان است حتما باید تغییر کند. اما این داستان جزو تکالیف مدیران ارشدی است که مسئولیت مستقیم دارند. هر اقدامی که غیر از این ماجرا باشد، تعبیر سیاسی یا جبهه‌ای می‌شود. نمایندگان در جایی نشستند و دنبال استیضاح وزرا هستند و رئیس جمهور را در محذوریت قرار دادند، در حالی که اینها در این شرایط پسندیده نیست. عطریانفر اظهار کرد: بر مخالف نظارت مجلس نیستم اما رویکردی که در این شرایط از سوی برخی نمایندگان دیده می‌شود همانطور که درباره وزیر اقتصاد این کار را کردند، نشانگر این است که آنها دچار آفت‌های رفتاری هستند که مساله را از دید حزبی، گروهی و جناحی خودشان اعمال کنند و حتما برای کشور سم مهلک است که از نظر من پسندیده نیست. بنابراین، مجلس باید بفهمد در این شرایط فقط و فقط در جهت تقویت دولت کار کند و سقف این سیاست‌هایی که در جهت تضعیف دولت و کارآمدی آن است، در نهایت روی سر خودشان خراب می‌شود. وی تصریح کرد: این وزرا که دست روی آنها گذاشته شده است، دولت‌الری هستند که جزو انتخاب‌های مستقیم پزشکیان هستند. بسیاری از وزرا را که رئیس جمهور مستقیم نتوانست انتخاب کند بلکه دیگران در این انتخاب، نقش داشتند، نظر دارند و در خالت کردند. من اشاره می‌کنم در مقامی نیستم که بگویم که باید به هیچ عنوان نباید تغییر کند اما تغییر کابینه در این شرایط فقط طبق صلاح‌دید شخص رئیس جمهور باید صورت گیرد. رئیس جمهور که به صورت شخصی اعلام نظر نمی‌کند، اما هر نوع تغییری که خارج از خواست و اراده رئیس جمهور در شرایط فعلی صورت گیرد، جزو اشکالات جدی کشور است. عطریانفر در خصوص کارایی مدیران دولتی در شرایط تحریک تأکید کرد: دولت‌الان در پایین‌ترین سطح از توانمندی‌های حرفه‌ای قرار دارد که انتقادالان نیاز کشور و مردم است. الان باید چکار کنیم؟ از رئیس جمهور انتظار داریم وزرای خود را هم قسم کند که شرایط کشور، عادی نیست و در شرایط بحرانی باید مضاعف کار و کرد کنند و سطح نظارت خود را افزایش دهند.

یکشنبه ۱۳۰۷۰۵۰۴۰۱۳ ۱۲ ربیع‌الثانی ۱۴۴۷ / ۵ اکتبر ۲۰۲۵ سال هشتم شماره ۲۲۱۷

«آرمان ملی» تأثیرات تأخیر در تصویب لوایح چهارگانه را بررسی می‌کند

از فرصت سوزی ۷ساله تا بازگشت تحریم‌ها

آرمان ملی - حمید شجاعی: روند عملکردی دولت‌ها با سایر دستگاه‌های مختلف از تصمیم تا اجرای طی سال‌ها و دهه‌های پس از انقلاب همواره در کشور معمولاً با نوعی تأخیر همراه بوده که در اغلب اوقات نیز آن تأخیر باعث شده تا توانیم از آن مساله و موضوع به نحو احسن استفاده لازم را ببریم. به نحوی که یا موعد آن سر رسیده و دیگر انجام یا عدم انجامش تفاوتی نمی‌کرده یا اینکه شرایط زمانی به نحوی تغییر کرده که پذیرش و انجام آن موضوع نیز دیگر تأثیری بر کشور و حل مشکلات نداشته است. البته این تأخیر در تصمیم و عملکرد نه صرفاً در ساحت سیاسی؛ بلکه در سایر ساحت‌ها و حوزه‌های دیگر اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، هنری، حقوقی و حتی ورزشی هم به کرات وجود داشته و مایه ازای خود را داشته است. گویی اینکه این تأخیر در تصمیم‌گیری دیگر به بخشی از سیاست‌گذاری یا روند جاری تبدیل شده و قرار نیست که هر چیزی در زمان خود و سر جای خود مورد بحث، بررسی و اجرا قرار گیرد و حتماً باید مدت‌ها زمان بگذرد تا پس از فعل و انفعالات گوناگون به سمت تصمیم‌گیری و اجرا حرکت کنیم. واقعیت امر بر آن است که تأخیر تاریخی در تصمیم‌گیری یکی از آفاتی بوده که همواره گریبان کشور را در حوزه‌های مختلف گرفته است. تصمیم‌گیری‌هایی که در زمان خودش می‌توانست در برخی حوزه‌ها تأثیر بسزایی برای کشور داشته باشد و جامعه را خیلی زودتر رو به رشد و توسعه حرکت دهد، با تأخیر در تصمیم و تغییر شرایط یا عملات تأثیرات خود را از دست داده با شرایط به گونه‌ای پیش رفته که راهی جز رفتن به آن سمت و سو نبوده است. نمونه‌هایی بسیاری در این خصوص می‌توان بر شمرد. مثلاً در حوزه سیاسی اگر توافق برجام که در سال ۹۴ در دولت یازدهم منعقد شد، سال‌ها پیش از آن در دولت قبلی انجام می‌شد می‌توانست با توجه به شرایط و موقعیت ثمرات بسیار بالاتری را برای ایران داشته باشد؛ اما دفع‌الوقتی که صورت‌گرفت باعث شد تا سال‌ها این مساله به تأخیر بیفتد. با اقداماتی که در سایر حوزه‌ها نیز انجام گرفته اگر در زمان خاص خود انجام می‌شد نه تنها هزینه‌ای برای کشور نمی‌ساخت بلکه می‌توانست شرایط رشد و توسعه و همگرایی بیشتر جامعه و حاکمیت را بیش از پیش فراهم سازد. اما این تأخیر زمانی تاکنون باعث شده تا کشور آنطور که باید و شاید نتواند از فرصت‌های به دست آمده در زمان طلایی خویش استفاده کند و همواره با اطلاع زمان فرصت‌های طلایی را از دست داده است.

● فرصت سوزی ۷ساله

چندی پیش بود که پس از سال‌ها بحث و بررسی و خاک‌خوردن لوایح FATF در مجمع تشخیص بالاخره محسن دهنوی، سخنگوی مجمع تشخیص مصلحت نظام از موافقت اعضای این مجمع با پیوستن ایران به کنوانسیون مقابله با تأمین مالی تروریسم موسوم به CFT خبر داد. این در حالی است که چندی پیش از آن نیز سخنگوی مجمع خبر از موافقت مجمع تشخیص با پیوستن ایران به کنوانسیون پارم‌و داده بود. حال اما با وجود اینکه بسیاری از این بابت خوشحال هستند که بالاخره پس از قریب به یک دهه لوایح چهارگانه برجام به تصویب و تأیید مجمع تشخیص رسید؛ اما یک نقطه ناراحتی و گلايه مندی همچنان وجود دارد و آن هم مساله تأخیر زمانی در حوزه تصویب لوایح FATF در مجمع تشخیص است. چنانکه می‌شد در همان ۷ سال پیش که این لوایح

armanmeli.ir

تحت تأثیر فضای سیاسی بیرون بود. محمد مهاجری به «آرمان ملی» گفت: بالاخره فشارهایی که تندر‌وها آوردند و غالباً هم توهمی وجود داشت که این لوایح می‌تواند مخل استقلال کشور باشد و به معنی وابستگی است. اما وقتی که این لایحه در روزهای اخیر در مجمع تصویب شد معنای دیگری پیدا کرد از این قرار که اگر واقعاً این لوایح ضدمنافع ملی بود چرا در بدترین شرایط تصویب شد. یعنی زمانی که دیگر تصویب این لوایح نوشداروی پس از مرگ است. وی افزود: اگر واقعاً این لوایح در زمان خودش در هفت، هشت سال پیش تصویب می‌شد مطمئناً گرهِ‌های بزرگی از اقتصاد کشور در آن زمان بازمی‌کرد؛ اما الان هم به نظرم می‌شود گفت تا حدی پذیرش CFT قابل قبول است. به خاطر اینکه در شرایط بد تحریمی ممکن است کارهایی انجام دهیم که در بدترین وضعیت قرار نگیریم. لاقلاً CFT بتواند درصدی از مشکلات مادر ارتباط با تجارت جهانی را حل کند. وی تصریح کرد: اما اینکه چرا تصمیمات همیشه با تأخیر گرفته می‌شود باید گفت امروزه به خصوص از وقتی که هوش مصنوعی آمده است جهان با سرعتی پیش می‌رود که ما حتی اگر بخواهیم گذشته‌های غلط خود را جبران کنیم باید به سرعت نور به آنها برسیم و با این روش لا‌اچ‌پشتی که پیش می‌رویم قطعاً هرگز به کاروان توسعه دنیا که چه عرض کنم به همین کشورهای نزدیک خودمان هم به زحمت برسیم. مهاجری گفت: به هر حال جایی برای اینکه بتواند افرادی که باعث تأخیر شدند را به محاکمه کشید و جود ندارد و شاید باید آنها را به تاریخ سپرد و به خصوص افرادی را که موانع اصلی بر سر راه تصویب این لایحه بودند را به مردم معرفی کرد. وی افزود: این تأخیر فقط در مورد CFT نبوده و در مسائل مختلفی مثل حجاب یا در زمانی ویدئو، ماهواره و... نیز وجود داشته است. یعنی همیشه کارهایی می‌کردیم که جلوی توسعه را می‌گرفتیم. البته نه نمی‌خواهم بگویم باید حجاب رها شود، اما واقعاً منافع ملی کشور در گرو این بود که قانونی تصویب نشود تا مردم را در مقابل حاکمیت قرار دهد.

«آرمان ملی» در گفت‌وگویی روابط دولت و مجلس را تحلیل می‌کند

پاستور دست به گریبان سوال‌های بهارستانی‌ها

کمال‌الدین پیرموزن: حمایت از دولت خواست ملت است

در این مورد با یکی از تحلیل‌گران سیاسی مصاحبه‌ای انجام داده‌ایم که در ادامه می‌خوانید.

● ارتقای دولت، ارتقای جامعه

کمال‌الدین پیرموزن، تحلیل‌گر مسائل سیاسی و نماینده ادوار مجلس شورای ویراژ و واکنش به ادامه فشار مجلس به دولت به خبرنگار «آرمان ملی» می‌گوید: «طیف سیاسی که از انتخابات اخیر ریاست جمهوری شکست خورده‌اند و با کمال‌آسف‌اکثریت آنان در مجلس وزن بیشتری دارند و به نا‌توجه به برتر عددی نسبت به حامیان دولت دنبال انتقام از دولت برآمده از اراده ملت هستند. در صورتی که در روز اول شروع مجلس فعلی، سوگند نمودند که همواره پشتیبان منافع ملت، ملک، نظام، کلام و قانون اساسی باشند. همه این موارد و این استنادات نشان می‌دهد که فقط و فقط نمایندگان بایستی یار دولت برآمده از آرای و اراده ملت باشند؛ خصوصاً در این مقطع که عرصه را بر ما تنگ کرده‌اند. در شرایطی که با تهدیدهای نظامی خارجی روبه‌رو هستیم مخالفت و فشار به دولت معنایی نمی‌تواند داشته باشد. بی‌تردید افکار عمومی چنین ایفای نقش نظارتی مسئولانه و قانون‌گذاری هوشمندانه می‌تواند بازوی مؤثر دولت در جهت اهداف کلان نظام باشد. با توجه به این توضیح باید اضافه کنیم که آنچه امروز بیش از هر چیز مورد نیاز کشور است، پرهیز از تندروی و نگاه‌های جناحی است. در این شرایط جامعه از مسئولان خود انتظار دارند با عقلانیت، همدلی و صداقت، مسیر رشد، عدالت و پیشرفت را هموار سازند. در همین مورد باید اضافه کنیم که ۸ وزیر در هفته جاری به بهارستان فراخوانده شدند تا به سوالات بهارستانی‌ها جواب بدهند.

خدمات و کالای تولید بیشتر، هزینه کمتر و تعداد و کیفیت مطلوب را با قانون خوب، با برخورداری از هوش مصنوعی و قوانین به‌روز جهانی برای دولت‌آمده کشورها می‌کنند. بیشتر را برای بهبود کار و زرا فراهم کنند، بیشتر دولت را به چالش می‌کشند. گویا برخی از نمایندگان عملکرد خود را در آزار تعداد زیادی از وزرا جست‌وجی می‌کنند. ظاهراً این هفته ما شاهد خواهیم بود که با زهم و زور باید به بهارستان بروند. ملت علاقه‌مند است ارتقاء کیفیت زندگی ایرانیان و افزایش قدرت ترکیه به سوالات برخی از نمایندگان پاسخ دهد. می‌کنم که ارتقاء دولت در واقع همان رشد و توسعه جامعه خواهد بود. نماینده‌های مجلس که روند تقابل با دولت را انتخاب کرده‌اند بداندند که حمایت از دولت خواست ملت است.»

● کدام وزرا به بهارستان می‌روند

کمیسیون‌های تخصصی مجلس شورای اسلامی از روز شنبه (۱۲ مهرماه) تا چهارشنبه (۱۶ مهرماه) تشکیل جلسه خواهند داد و بررسی طرح‌ها و لوایح مختلف و دعوت از برخی وزرا و معاونان وزارتخانه‌های دولتی برای پاسخ به سوالات نمایندگان در دستور کار این هفته کمیسیون‌های تخصصی مجلس شورای اسلامی است. کمیسیون اصل نود قانون اساسی مجلس شورای اسلامی در جلسات این هفته با حضور رئیس سازمان غذا و دارو، معاونان وزارت صنعت، معدن و تجارت و ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز، موضوع طرح شانسانه کالار در حوزه اقلام سلامت محور را با بررسی خواهد کرد. در نشست مشترک کمیسیون آموزش و تحقیقات و کمیسیون بهداشت و درمان مجلس شورای اسلامی با حضور وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی برگزار

سیاست

گزارش

تحركات خطرناك ترامپ در خاورميانه

آيا جرقه جنگ بزرگ زده مي‌شود؟

خاورميانه بارديگر در مركز تحولات ژئوپليتيك جهان قرار گرفته است. از غزه و تل‌آويو تا واشنگتن و تهران، همه نشانه‌ها حاكي از آن است كه منطقه در آستانه بحراني تازه قرار دارد؛ بحراني كه به باور بسياري از تحليلگران مي‌تواند يكي از پرهزينه‌ترين درگيري‌هاي چند دهه اخير باشد. طرحي كه دونالد ترامپ از آن به عنوان «صلح ابدي» ياد مي‌كند، در واقع چيزي جز خلع سلاح كامل حماس و تغيير توازن قدرت در غزه نيست. ترامپ اين روزها را «بزرگ‌ترين روزهاي تاريخ تمدن» توصيف کرده و در مقابل، بنيامين نتانياهو هشدار داده است اگر خلع سلاح محقق نشود، اسرائيل حتي به تنهائي کار را «تمام خواهد کرد.»
چنين موضوعي، بيش از آنكه تصوير صلح را تداعي كند، خبر از يك رويارويي تمام عيار مي‌دهند.

● پيام قدرت يا مقدمه جنگ؟

در هفته‌هاي اخير، آمريکا حضور نظامي خود در خاورميانه را به شکل محسوسي افزايش داده است. استقرار جنگنده‌هاي پيشرفته، اعزام ناوهاي هواپيماير و به‌ويژه انتقال هواپيماهاي سوخت‌رسان، نشانه‌اي روشن از آماده‌سازي براي عمليات طولاني‌مدت هوايي است. سوالي كه تحليلگران مطرح مي‌كنند اين است كه: چرا واشنگتن به چنين سطحي از حضور نياز دارد، در حالي‌كه غزه علايران شده و ظرفيت نظامي آن به شدت کاهش يافته است؟ واشنگتن پست در گزارشي كه روز پنجشنبه (۱۳ اكتوبر) منتشر كرد، يادآور شد اخيرين بارى كه آمريكا چنين تحركاتي در منطقه انجام داد، چند هفته بعد، اسرائيل دست به حمله مستقيم عليه ايران زد. اين روزنامه مي‌نويسد: «استقرار نيروهاي آمريكايي در منطقه، صرفاً به معنای حفاظت از اسرائيل يا بازدارندگي نيست، بلكه گاهي مي‌تواند به منزله چراغ سبزي براي عمليات گسترده‌تر تفسير شود.»
اين هشدار، در كنار اظهارات صريح وزير دفاع آمريكا ميني بر اينكه «دوران وزارت دفاع گذشته و براي صلح بايد آماده جنگ بود»، به معنای آن است كه پنتاگون در حال آماده‌سازي سناريوهائي فراتر از بازدارندگي ساده است.

● منطق ترامپ: صلح از مسير جنگ

ترامپ در کارزار انتخاباتي خود همواره خود را «رئيس جمهور صلح» معرفي کرده است. اما صلح در نگاه او به معنای آن است كه ابتدا طرف مقابل به طور كامل به زانو درآيد. در منطق ترامپ، جنگ کوتاه‌مدت مي‌تواند توجيه‌گر صلح بلندمدت باشد؛ گزاره‌اي كه بسياري از ناظران بين‌المللي آن را به شدت خطرناك مي‌دانند، چراكه هزينه‌هاي انساني و سياسي چنين برخوردی ممكن است براي كل منطقه غيرقابل جبران باشد. در اين ميان، ايران بيش از هر بايزگري زير ذر بين قرار دارد. شبكه متحدان منطقه‌اي ايران از حزب... در لبنان تا گروه‌هاي مقاومت در عراق و يمن، بخشي از معادله بازدارندگي تهران است. اما فشار تحریم‌ها و محدوديت‌هاي اقتصادي، توان ايران را براي بهره‌گيري از ابزارهاي ديپلماتيك محدود کرده است. مؤسسه مطالعات امنيتي اتحاديه اروپا در گزارشي تازه هشدار داده است كه فشارهاي يك جانيه بر ايران بدون گشودن كانال‌هاي ديپلماتيك، تنها خطر اشتباه محاسباتي را افزايش مي‌دهد.

اين‌انديشكده نوشت: «وقتي بازيگران احساس كنند چيزي براي از دست دادن ندارند، بيش از هميشه شكست ناپذير مي‌شوند.»
اين تحليل بازتاب مستقيم همان وضعيتي است كه در تهران درباره آن بحث مي‌شود؛ اينكه تنهاكسي شكست ناپذير است كه چيزي براي از دست دادن نداشته باشد.

● موضع قدرت‌هاي جهاني

در حالي‌كه كشورهاي خليج فارس بيشتر به سمت سكوت يا همراهي محتاطانه با سياست‌هاي آمريكا متمايل شده‌اند، روسيه و چين به‌رغم اعتراض‌هاي ديپلماتيك، هنوز اقدامي عملي براي تغيير معادله ميداني انجام نداده‌اند. اتحاديه اروپا و كشورهاي مانند آلمان، فرانسه و برتانيا نيز بار ديگر بر «ضرورت ديپلماسي» تاكيد مي‌كنند، اما واقعيّت اين است كه در صحنه واقعي، بازيگران اصلي نظامي آمريكا و اسرائيل هستند. تحليلگران مركز مطالعات استراتژيك و بين‌المللي هشدار مي‌دهند كه افزايش نيروهاي نظامي و انتقال تجهيزات پيشرفته به خاورميانه، گرچه در ظاهر براي بازدارندگي است، اما به همان اندازه خطر «غرش» يا اشتباه محاسباتي را بالا مي‌برد. يك شليك اشتباهي، يك حمله محدود يا حتي يك واكنش غيرمنظره‌مي‌تواند به سرعت كل منطقه را درگير كند.

به بيان ديگر، اگرچه واشنگتن مدعي است كه حضورش براي كنترل بحران است، اما تاريخ نشان داده است كه همين نوع استقرار با رها جرقه‌اي براي آغاز جنگ‌هاي گسترده‌تر بوده‌اند. در نهايت، ايران و متحدانش تنها با دو مسير روبه‌رو هستند: يا با حفظ بازدارندگي و در عين حال استفاده از ديپلماسي فعال، هزينه‌هاي بحران را کاهش دهند؛ يا آنكه با پذيرش منطق رويارويي مستقيم، وارد چرخه‌اي شوند كه پايان آن نامعلوم است. تحليلگران معتقدند اگر گزينه دوم انتخاب شود، منطقه وارد دوراني خواهد شد كه هيچ بايزگري نبي‌تواند از پيامدهاي آن در امان بماند؛ از اقتصاد جهاني گرفته تا امنيت انرژي و حتي ثبات سياسي اروپا و آمريكا.

● روزهاي سرنوشت‌ساز در خاورميانه

تحولات امروز خاورميانه نشان مي‌دهد كه منطقه در آستانه مرحله‌اي سرنوشت‌ساز قرار گرفته است. حضور گسترده نظامي آمريكا، تهديدهاي آشكار اسرائيل و فشار ديپلماتيك غرب، همه در كنار هم شرايطي را ايجاد کرده كه به باور بسياري از ناظران («قابل انفجار» است. اگرچه هنوز ديپلماسي به عنوان تنها راه پيشگيري از بحران مطرح است، اما واقعيّت اين است كه هر روز بر احتمال رويارويي مستقيم افزوده مي‌شود. سوال اصلي اين است: آيا جهان مي‌تواند قبل از آنكه ماشه نهايي كشيده شود، راهي براي بازگشت به ميز مذاكره پيدا كند؟